

[Edvard Sørensen.]

partiernes Maal paa dette Omraade, er saa snart som muligt at faa Restriktionerne lettet, det er saa snart som muligt at faa løst net de snærende Baand for Erhvervslevet, og en af Betingelserne for, at dette kan ske, er, at der bliver det rigtige Forhold mellem Varer og Penge; derfor er den Indsats, der er foretaget der, et Skridt i Retning af den Afvikling, man ønsker.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Eksport og Import har vi ogsaa mødt Kritik fra det ærede Medlems Side. Hvad er det nu Udviklingen her viser? Den viser, at Eksporten fra 1945 til i Dag er forøget ganske betydeligt, og jeg maa have Lov til at sige, at ogsaa for det har Regeringen en Del af Æren. Medens vi i 1945 praktisk talt ingen Industrieksport havde, saa er denne Eksport vokset betydeligt, og jeg tror, at det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft, selvom det gør ham ondt, kommer til at give Handelsminister Villemoes Part i Æren derfor.

Vender vi os til Importen, saa ligger det jo saadan, at hvis vi tager vort Udgangspunkt i 1938 og kalder det et normalt Aar og sætter Tallet for den importerede Varemængde til 100, saa havde vi i 1945 en Import paa 20. Det sidste Aar, altsaa første Aar under Venstreregeringen, var denne Import mængdemæssig steget til 80, og det er i alt Fald min bestemte Opfattelse, at med den Balanceplan, der er stillet op i Aar, og som — det skal erkendes — det nok kan volde visse Vanskeligheder at gennemføre, vil Billedet fra sidste Aar ikke blive forringet, snarere tværtimod. Det vil sige, at vi, hvad Importen angaar, mængdemæssig er paa Vej op mod Normalaaret 1938. Vi er altsaa naaet et Stykke Vej, og gennem denne Import er der skabt visse Muligheder — jeg erkender, at de endnu ikke er store — for den Genopbygning af Produktionsapparatet, ogsaa af Bygninger, som er nødvendig for den Udvikling af Produktionen, vi ønsker. Derfor er den Kritik, der fra socialdemokratisk og kommunistisk Side paa de Omraader øves imod Regeringen og dens Støttepartier, ufattelig.

Naar man ser — jeg tænker her særlig paa Socialdemokratiet —, hvordan deres Kolleger opfatter disse Problemer i Norge, i Sverige og i England, er det underligt for os at høre en saadan Tale som den, der føres her; disse Landes socialdemokratiske Ordførere siger, at det, man skal, er arbejde og atter arbejde, arbejde mere og mere. Her i Landet er man mere Tilhænger af kortere Arbejdstid og længere Ferie, tvært imod den Opbygningsplan, man bruger der,

hvor Socialdemokratiet har Magten. Mon det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft virkelig tror, at den danske Befolkning ikke kan se igennem det? Naar man hører Socialdemokraternes og Kommunisternes Taler, skulde man tro, at Danmark flød med Mælk og Honning, medens vi i Virkeligheden er et fattigt Land, der ved Anspændelse af Kræfter og ved Afsavn skal arbejde os fremad og opad. Men trods den Kritik, Socialdemokratiet fører, staar Socialdemokratiet paa Folkestyrets Grund, og det glæder mig. Fra Kommunisterne kan man derimod høre Udtalelser om, at der kan gaas andre Veje. Naar man ser Provokationerne til Strejke, faar man den Tanke, at det, man ønsker, ikke er saglig Fremførelse af Synspunkter, man at bruge dette Middel, Strejken, politisk. Det vil, hvis min Opfattelse er rigtig, sige, at Kommunisterne ikke vilde have noget imod, at man lod Ting uden for Rigsdagen være bestemmende for Landets Politik.

Jeg vil derefter vende mig til det Spørgsmaal, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft var inde paa, Sydslesvig. Hvad er der nu sket paa dette Omraade siden Tysklands Kapitulation? Vi ved, at der i Trontalen i 1945 stod, at Grænsen ligger fast, men at vi staar paa Selvbestemmelsesrettens Grund. Disse to selvmodsigende Sætninger, som ogsaa var Udtryk for en Sammenflikning i den daværende Samlingsregering, har været Skillelinien, om man vil. Men hvordan ser det saa ud? Trods Diskussion, trods en vis Surhed hos det ærede Medlem ogsaa her i Dag, er Sandheden den, at et stort Tal af Rigsdagens Partier er samlet om dette, klart at slaa fast, at vi staar paa Selvbestemmelsesrettens Grund, og yderligere alt det andet, vi kender som Baggrund derfor: Slesvig og Holstens Adskillelse, Flygtningenes Fjernelse. Om Sindelagsskiftet siger de officielle Partier — jeg tror fra alle Sider —: Hvordan det bliver afklaret kan ingen vide med Bestemthed i Dag, og derfor ønsker Danmark ikke nu at rejse Krav om en Grænserevision, men overlader til Sydslesvigerne selv paa den naturlige Selvbestemmelsesrets Grund at tage Stilling til dette Spørgsmaal og gennemføre det, de mener er rigtigt. Det er det, der er opnaaet Enighed om. Efter Udtalelsen i 1945, at Grænsen ligger fast, men vi staar paa Selvbestemmelsesrettens Grund, er vi nu samlet om det Dokument og de Dokumenter, der har været omtalt her i Tinget... (Aksel Larsen: Nej, det er vi ikke!)... jeg sagde den store Part af Rigsdagen; Kommunisterne er ikke med; Dansk